گفت و گو

شهردار بافت تاریخی کرمان:

میراث‌فرهنگی کف‌سازی را روی آسفالت کنار قلعه‌دختر انجام دهد!

اسما پورزنگی‌آبادی

ساخت مجموعه‌ی ورزش‌های ساحلی در مجاورت قلعه‌های چند هزار ساله‌ی شهر کرمان حدود دو ماهی است که به فهرست خطاهای شهرداری و میراث‌فرهنگی در این شهر اضافه شده است.

به گفته‌ی معاون میراث استان، این مجموعه، بدون هماهنگی شهرداری با میراث‌فرهنگی ساخته شده است. پس از افتتاح نیز، از سوی کارشناسان و دوست‌داران میراث این اقدام شهرداری، به‌ویژه آسفالتی که در حاشیه‌ی قلعه‌دختر انجام شده، مورد اعتراض جدی قرار گرفت.

مجتبی شفیعی، معاون میراث‌فرهنگی استان کرمان، اواسط اردیبهشت‌ماه و کمی پس از افتتاح مجموعه، به فردای کرمان گفته بود که که دو بار با شهرداری بافت تاریخی (منطقه ۵) در این‌باره مکاتبه کرده و از آن‌ها خواسته‌اند تا طرحی که برای این مجموعه دارند را ارائه کنند اما شهرداری این کار را انجام نداده است. او، اواسط خردادماه نیز گفت که برای حذف آسفالت مجاور قلعه‌دختر به شهرداری نامه نوشته‌اند و در پاسخ به فردای کرمان که تا چه زمانی باید این اقدام صورت گیرد؟ توضیح می‌دهد که ضرب‌الاجلی در این‌باره برای شهرداری تعیین نشده و فقط اعلام کرده‌اند که در اسرع‌وقت این اقدام انجام شود و منتظر هستند تا شهرداری این زخم را از چهره‌ی قلعه‌های چند هزار ساله‌ی شهر پاک کند.

شفیعی با تاکید بر اینکه آسفالت حتما باید جمع شود، گفت که اگر شهرداری به این نامه‌ی میراث‌فرهنگی بی‌توجهی کند، این حق را داریم که از طریق مراجع ذی‌صلاح آن را پیگیری کنیم.

برای پیگیری این موضوع با علی‌اکبر قطب‌الدینی شهردار بافت تاریخی کرمان گفت‌وگو کردم. او می‌گوید که اگر میراث‌فرهنگی طرحی برای کف‌سازی آن محدوده دارد، روی این آسفالت شهرداری آن را اجرا کند و این یعنی، قصد جمع کردن آسفالت را ندارند. گفت‌وگو با او را در ادامه می‌خوانید.

آقای مهندس، میراث‌فرهنگی پیش از این گفته که برای ساخت مجموعه‌ی ورزش‌های ساحلی با آن‌ها هماهنگ نکردید و اخیرا هم معاون میراث‌فرهنگی اعلام کرد که نامه‌ای به شهرداری نوشته و خواستار اصلاحاتی در طرح شده‌اند. بدون هماهنگی با میراث این طرح را پیاده کردید؟ حالا با اعتراضاتی که شکل گرفته، تصمیم آخرتان چیست؟ چه اصلاحاتی قرار است انجام دهید؟

مکاتبه‌ای که قبلا با میراث‌فرهنگی داشتیم برای این بود که می‌خواستیم رختکن و سرویس بهداشتی در این مجموعه ساخته شود.

میراث در پاسخ به این مکاتبه اعلام کرد که طرح را ارائه کنید. ما اما هیچ ساخت‌وساز زیربنایی در این محدوده انجام ندادیم. حتی معبری که آنجا هست، از قبل احداث شده بود. مقداری نخاله در این محدوده بود که با حضور نماینده‌ی میراث‌فرهنگی جمع‌آوری کردیم و عکس‌های آن هم وجود دارد.

وقتی می‌خواستید طرح را شروع کنید، از میراث‌فرهنگی برای ایجاد مجموعه استعلام و مجوز نگرفتید؟

فضای آنجا آماده بود. اگر به قدمت درختان مجموعه دقت کنید، مشخص است که کار جدیدی صورت نگرفته بلکه فقط بهسازی محیطی را انجام دادیم. همه‌ی اقدامات هم در کف بود و در ارتفاع هیچ کاری نکردیم.

برای همین دیگر ضروری ندیدید از میراث‌فرهنگی برای احداث مجموعه مجوز بگیرید. درست است؟

ما در جریان پروژه‌هایی که انجام می‌دهیم با میراث‌فرهنگی تعامل خوبی داریم و داشتیم. درباره‌ی این طرح، برای ساخت رختکن و سرویس بهداشتی از میراث‌فرهنگی استعلام گرفتیم که گفتند باید طرح را بفرستید و ما هم کلا از ساخت‌وساز منصرف شدیم و الان، این مجموعه رختکن و سرویس بهداشتی ندارد.

پس میراث‌فرهنگی از همان ابتدا اطلاع داشت که شما در حال انجام اقداماتی در مجاورت قلعه‌دختر هستید.

همه‌ی شهروندان می‌دانند که کوچک‌ترین کاری در شهر قرار باشد انجام شود، از سوی شهرداری و میراث‌فرهنگی می‌آیند و اگر مجوز نداشته باشید، کار را تعطیل می‌کنند. کاری که ما انجام دادیم اگر تخلفی داشت جلوی کار را می‌گرفتند. عمر درختان هم نشان می‌دهد که این محوطه از سال‌های دور وجود داشته و ما فقط بهسازی محیطی انجام دادیم.

قبول دارید آسفالت معبر چسبیده به قلعه‌دختر کج‌سلیقگی شهرداری بود؟

هر زمان میراث‌فرهنگی خواست آن محدوده را کف‌سازی کند، این زیرسازی آماده است و می‌توانند روی آن کارشان را انجام دهند.

معاون میراث‌فرهنگی حدود دو هفته پیش گفت که به شهرداری نامه زده‌اند و خواسته‌اند آسفالت جمع شود. چنین نامه‌ای به شما رسیده؟

این کف‌سازی دایمی و ماشین‌رو نیست. هر کف‌سازی میراث‌فرهنگی خواست انجام دهد اعلام کند، روی همین آسفالت انجام دهد و این، از نظر ما ایرادی ندارد. آسفالت این معبر، چندان ضخامتی ندارد و در حد جداکننده‌ی خاک است. قبل از این، طوری بود که با یک وزش باد، گردوخاک بلند می‌شد و مردم اعتراض داشتند. برای همین، کف‌سازی را انجام دادیم و الان هم فقط مسیری برای پیاده شده و اجازه‌ی ورود و تردد خودرو داده نمی‌شود.

پس میراث‌فرهنگی نامه‌ای نداده که آسفالت را جمع کنید. درست است؟

باید مکاتبات را بررسی کنم و الان حضور ذهن ندارم که ببینم چنین چیزی نوشته‌اند یا نه. هر زمان خواستند کف‌سازی کنار قلعه انجام دهند، روی همین آسفالت اجرایش کنند. چه دلیلی دارد که آسفالت جمع شود. الان میراث‌فرهنگی می‌خواهد آنجا چه کار کند؟

نمی‌دانم. ولی حرف این است که آسفالت از جمله مصالح ناهمگون با چنین اثری تاریخی است.

چند متر پایین‌تر، مگر خیابانی آسفالت نشده است؟ مگر دیوارهای ورزشگاه آنجا ساخته نشده؟ مگر بالای قلعه‌ها دکل نصب نکرده‌اند؟ مگر منبع آب بالای قلعه‌ها نیست؟ این اقدامات نه در محدوده بلکه روی خود اثر انجام شده است.

اینکه دیگران چنین تخلفاتی کرده‌اند، کار شما را توجیه می‌کند که کنار قلعه‌ی چند هزار ساله را آسفالت کنید؟

نه. توجیه نیست. حرف ما این است که اگر میراث‌فرهنگی می‌خواهد آن محدوده را کف‌سازی کند، روی آسفالتی که ما انجام دادیم آن را اجرا کند.

خبر

مدیر جهاد کشاورزی شهرستان ارزوئیه خبر داد

صنایع ماکارونی گندم ارزوئیه را توافقی می‌خرند

گروه اقتصاد: مدیر جهاد کشاورزی شهرستان ارزوئیه با اشاره به کیفیت بالای محصول گندم اروزئیه گفت: «با توجه به این‌که ۶۵ درصد کشت گندم شهرستان ارزوئیه، رقم دوروم یا گندم ماکارون است، سه شرکت ماکارونی تکماکارون، مانا و جهان، گندم تولیدی کشاورزان را به صورت توافقی خریداری می‌کنند».

به گزارش روابط عمومی سازمان جهاد کشاورزی استان کرمان، امیری بیان کرد: «با توجه به این‌که شهرستان ارزوئیه قطب تولید محصولات استراتژیک زراعی مانند گندم است واین محصول تولیدی از کمیت و کیفیت بسیار بالا و استانداردهای لازم برای خرید توسط کارخانجات ماکارونی برخوردار است لذا کشت قراردادی گندم به مدت دو سال متوالی در سال‌های زراعی ۹۸-۹۹ و ۹۹-۱۴۰۰ در این شهرستان انجام و با استقبال زیاد کشاورزان و شرکت‌های ماکارونی مواجه شده است».

وی افزود: «با توجه به این‌که ۶۵ درصد کشت گندم شهرستان ارزوئیه رقم دوروم یا گندم ماکارون است، سه شرکت ماکارونی تکماکارون، مانا و جهان، گندم تولیدی کشاورزان را به صورت توافقی خریداری می‌کنند».

امیری اضافه کرد: «از مزایای کشت قراردادی، بالا بودن نرخ خرید محصول کشاورزان توسط شرکت‌های ماکارونی به قیمت ۲۳۰ تومان بالاتر از قیمت تضمینی اعلام شده از سوی دولت و واریز آنی وجه به حساب کشاورزان و کاهش واسطه‌هاست و این امر علاوه بر ارتقاء سطح معیشت کشاورزان، تضمینی برای خرید محصولات کشاورزی است و از طرفی انگیزه و رغبت کشاورزان را برای افزایش کمیت و کیفیت محصول تولیدی بالا برده است».

یادداشت دکتر جمشید روستا؛

جستاری در باب وجه تسمیه بردسیر و گواشیر

گروه فرهنگ‌وهنر: دکتر «جمشید روستا»، استاد تاریخ و عضو هیات علمی دانشگاه شهید باهنر کرمان، کوشش‌های فراوانی صرف شناخت و معرفی تاریخ کرمان کرده، و تا به حال چندین اثر درباره‌ی کرمان منتشر کرده، که تازه‌ترین آن کتاب «فراختاییان از آغاز تا فرجام» است. این یادداشت ذیل مجموعه یادداشت‌های هفتورنگ، هفته‌ی گذشته در پایگاه خبری فردای کرمان منتشر شد.

پیش از آغاز سخن در باب وجه تسمیه‌ی نام‌های شهر کرمان، باید از این موضوع مهم سخن به میان آورد که چون نام ایالت (استانِ) کرمان و شهرِ کرمانِ امروزی – که از عهدِ حکومتِ آلِ الیاس (قرن چهارم هجری قمری) به عنوانِ مرکزِ و دارالمُلک برگزیده شده- یکی است و نام ایالت، بر مرکزِ آن نیز نهاده شده است؛ از همین رو همواره امکانِ تداخلِ مطالب مربوط به این دو با یکدیگر وجود داشته و دارد. دشواری پژوهش راجع به شهر کرمانِ امروزی زمانی بیشتر می‌شود که درمی‌یابیم یکی از نام‌های قدیمیِ این شهر، بردسیر بوده و با توجه به اینکه امروزه شهری با نام بردسیر (مشیزِ قدیم) در حوالیِ شهرِ کرمان قرار دارد و آن نیز تاریخچه‌ای قابلِ دفاع داشته است؛ بعضاً امکان سهو و اشتباه در پژوهش‌های مربوط به این دو شهر وجود دارد.

با تأمّلی در تاریخچه‌ی شهر کرمان می‌توان دریافت که این شهر، حداقل سه نامِ مشهور داشته است. یکی «بردسیر»، دیگری «گواشیر» و سومین نام نیز «کرمان» است. بردسیر که از «به اردشیر» یا «باد اردشیر» آمده و در منابع مختلف به اشکال دیگری همچون بهرسیر، بهدسیر و بردشیر نیز تلفّظ شده است. گواشیر نیز تلفّظی دیگر از «به اردشیر»، «وبه(بیه) اردشیر» و «وبه ارتخشیر» است و کرمان نیز - که هم نام شهر است هم نام ایالت - به اشکال متفاوتی از جمله: کارمانیا، کرمانیا، ژرمانیا، کریمان، کارمانی، گرمانی و کرمانی؛ آمده است. در این جستار، وجه تسمیه‌ی دو نام بردسیر و گواشیر به طور دقیق، مورد واکاوی قرار گرفته است. بسیاری از جغرافی‌دانان مسلمان و برخی از مورّخین، بر این عقیده هستند که شهر کرمان (مرکزِ ایالتِ کرمان) توسط اردشیرِ بابکان، پادشاه ساسانی ساخته شده و و از همین رو نام آغازینِ این شهر «به-اردشیر»، «باد اردشیر»، «بیه اردشیر» یا «وبه ارتخشیر» بوده که به معنای «جایِ نیک اردشیر» است و سپس این نام به مرور زمان به صورت «بردسیر»، تلفّظ شده و یا حتی به قولِ بعضی دیگر، بردسیر، نامی است که پس از تصرّفِ به اردشیر توسّطِ اعرابِ مسلمان، بر این شهر نهاده شده و یا به عبارتِ بهتر، معرّبِ بهاردشیر است؛ از نظر برخی جغرافی‌دانان و مورخین، گواشیر نیز تلفّظ دیگری از بهاردشیر است و در زبانِ مردمانِ کرمان، بدین صورت، بیان می‌شده است. (مقدسی، ۱۳۶۱: ۲/ ۵۸۲-۶۸۱؛ حموی، ۱۳۸۰: ۱/ ۴۸۵؛ حافظ ابرو، ۱۳۷۵: ۳/ ۱۲؛ منشی کرمانی، ۱۳۶۲: ۱۳-۱۲). برخی دیگر از محققان نیز گواشیر را (به جایی که آبش گوارا است)، معنا کرده‌اند. (زنگی‌آبادی، ۱۳۷۰: ۴۵). البته در برخی از منابع تاریخی، تلفّظ گواشیر بعضاً به اشکال مختلفی همچون «جواشیر» (جوینی،۱۳۸۵: ۲/ ۱۴۹؛ جوزجانی،۱۳۶۳: ۲/ ۱۸۳)، «کواشیر»(عتبی،۱۴۲۴ق: ۳۱۳)، «واشهر» (گردیزی، ۱۳۶۳: ۲۰۸) و «گوسیر» (فومنی گیلانی، ۱۳۴۹: ۲۷) نیز آمده است. مجددا تأکید می‌شود که باید میان شهر کرمان و ایالتِ کرمان در موضوعات مختلف اعم از زمان ساخته شدن و ... تفاوت قائل بود. چراکه ایالت کرمان، تاریخی بسیار کهن داشته و راجع به خودِ شهر کرمان نیز دیدگاه‌های متفاوتی وجود دارد. به عنوانِ مثال، ساخت قلعه دختر در شهر کرمان را به دوران پیش از تاریخ و حکومت گشتاسب پسر لهراسب، نسبت می‌دهند. (ر.ک: منشی کرمانی، ۱۳۶۲: ۱۲. وزیری، ۱۳۵۲: مقدمه/ ۷ و ۱۲۹)

ابوعبدالله محمد بن احمد مقدسی در کتابِ «احسن التقاسیم فی معرفه الاقالیم» از این شهر نام برده و در باب آن چنین گفته است: «بَرْدَسیر [معرب بهاردشیر است و در فارسی آن را «گواشیر» گویند] خوره‌ایست در کنارِ کویر، سردسیر و گرمسیر دارد و به زبان محلّی آن را «گواشیر» خوانند...» (مقدسی، ۱۳۶۱: ۲/ ۵۸۲-۶۸۱). یاقوت حموی نیز در جلد نخست کتاب «معجم‌البلدان» از این شهر نام برده و بر آن است که «بزرگترین شهر کرمان در کنار بیابانی باشد که میان کرمان و خراسان است...گویند ساخته اردشیر بابکان باشد... بردسیر معرّب اردشیر باشد، مردم کرمان آن را «گواشیر» نامند.» (حموی، ۱۳۸۰: ۱/ ۴۸۵).

شهاب‌الدین عبدالله خوافی (مشهور به حافظ ابرو)، نگارنده‌ی کتاب «جغرافیای حافظ ابرو» نیز دیدگاهی نزدیک به دو جغرافی‌دان قبل دارد: «اصل بردسیر، باد اردشیر آمده. چه مورّخان آورده‌اند که شاه اردشیر دو شهر در کرمان احداث فرمود. یکی نرم اردشیر و دیگر باد اردشیر. به کثرت استعمال، نرماشیر و بردشیر گفتند.» (حافظ ابرو، ۱۳۷۵: ۳/ ۱۲) البته به نظر می‌رسد حافظ ابرو این مطلب را دقیقاً از کتابِ «سمط‌العلی‌للحضره‌العلیا» اثر ناصرالدین منشیِ کرمانی گرفته است. چراکه ناصرالدین منشی در آغازین صفحات کتاب خود و در بخشی که به ذکر احداثِ کرمان، اختصاص داده است، چنین نگاشته است:

«چون اول عهد شاهان ساسان و واسطه‌ی

عقد ملوک ایران اردشیر بابکان ـ گردید، مالک زمام کار گیرودار اقالیم و امصار گشت و از تخت‌گاه فارس بر سبیل تخجیر کردن به ناحیت شهر بابک که هم معمار همّت شاهانه‌اش انشاء و احداث فرموده بود آمد، روزی چند جهت مطالعت مراتع و مروج و ریاض به مرغزار بردسیر خرامید و در حومه آن نشاط شکار فرمود و آن موضع را نخجیران نام نهاد و مدت یک سال در آن نواحی خیمه اقامت زد و به ارجاء و انحاء ملک احکام مشتمل بر ایفاد کشاورزان و پیشوران به طرف بردسیر صادر گردانید و گنبد گنج و قلعه شهر بنا فرمود و مردم را بر عمارت بقاع و اشادت قلاع و تفجیر انهار و تثمیر اشجار ارشاد کرد و اصل بردسیر بادارد‌شیر بود چه مورّخان آورده‌اند که شاه اردشیر دو شهر در کرمان احداث فرمود یکی نرم اردشیر و یکی باد اردشیر به کثرت استعمال نرماسیر و بردسیر گفتند...» (منشی کرمانی، ۱۳۶۲: ۱۳-۱۲).

ابن اثیر، نویسنده‌ی کتاب «الکامل فی التاریخ» نیز این شهر را ساخت اردشیر ساسانی دانسته و بر آن است که اردشیر، هشت شهر ساخته و یکی از آنها « شهر اردشیر [است]، که آن را در [ایالتِ] کرمان ساخت و باز تازیان آن را بردشیر (بردسیر) خواندند.» (ابن اثیر،۱۳۷۱: ۴/ ۲۰۱-۲۰۰).

نظر صاحب کتاب «تجارب‌الامم»، نیز این موضوع را تصدیق می‌کند که در سده‌ی چهارم هجری قمری نیز شهر کرمانِ امروزی با نام بردسیر، مشهور بوده است. ابن مسکویه به هنگام بیان حوادث سال ۳۵۷ه.ق، چنین گفته است: «در این سال، کرمان برای عضدالدوله گشوده شد. دژ «بردسیر» که گنجینه‌ی ابوعلی ابن الیاس بود و پس‌اندازهای چندین ساله خود، از دارائی، جواهرات و کالاهای گرانبها را در آنجا نگاه می‌داشت، به دست او آمد.» (ابن‌مسکویه، ۱۳۶۹: ۶/ ۳۰۴)

افضل‌الدین ابوحامد کرمانی، مورّخ و طبیب نام آشنای کرمانی -که همزمان با اواخرِ حکومت سلجوقیان و ورود غزها به کرمان، در این شهر می‌زیست - نیز در اکثر صفحاتِ آثار خود همچون «بدایع الازمان فی وقایع کرمان» و «عقدالعلی للموقف‌الاعلی» با دارالملک خواندنِ شهر بردسیر، این شهر را مرکزِ معتبرِ ایالتِ کرمان در عصر سلجوقی دانسته و ثابت می‌نماید که همزمان با عهد حکومتِ سلجوقیان بر کرمان از نیمه‌ی نخست قرن پنجم تا اواخر قرن ششم هجری، نام بردسیر بر سر زبان‌ها بوده است. وی بر آن است که: «قاعدی ملوک کرمان چنان بود که در ماه آذر از دارالملک بردسیر انتقال باز دولت‌خانه جارفت[جیرفت] کردند(ی) و در ماه اردیبهشت عزیمت معاودت بردسیر فرمودند(ی) چنانکه هفت ماه موسم گرما مرکز عزّ و علا به بردسیر بود(ی) و پنج‌ماه (به) گرمسیر.» (افضل‌الدین کرمانی، ۱۳۲۶: ۳۰). افضل‌الدین ابوحامد کرمانی در جایی دیگر از کتاب خود نیز به دارالملک بودنِ بردسیر و اهمیّت آن در عصر سلجوقی اشاره کرده است: «و از بلاد کرمان شهر بردسیرست که واسطه ی عقد و نقطه‌ی دایره و بیت القصیده ولایتست، دارالملک اعظم و مصر جامع ممالک، عرصه فراخ و شهری با طول و عرض، ربض و شهرستان و بساتین متّصل و دیهاء محیط به ربض، هوائی معتدل و آبی درست و خاکی پاک مبارک...». (افضل‌الدین کرمانی، ۲۵۳۶: ۱۲۹).

مسیر شهداد ـ نهبندان قرار بود شش ماه پس از سیلاب، ترمیم و بازگشایی شود

جاده‌ای که همچنان برای تردد اصلا مناسب نیست!

گروه جامعه: جاده‌ی شهداد ـ نهبندان که بیش از دو سال می‌شود به‌دلیل ورود سیلاب‌های بالادست تخریب شده، همچنان بازسازی و بازگشایی رسمی نشده و برای تردد ایمن مناسب نیست. تاکنون، حوادث رانندگی متعددی در این مسیر رخ داده و منجر به فوت یا مجروحیت و معلولیت مسافران و گردشگران شده است.

از زمان تخریب حدود ۳۰ کیلومتر از این جاده‌ی ۲۸۳ کیلومتری که ۱۶۰ کیلومتر آن در حوزه‌ی استحفاظی شهداد قرار دارد، یک مجتمع خدمات رفاهی که بیش از ده سال در کیلومتر ۷۵ این جاده فعالیت می‌کرد نیز تعطیل شده است. در این مجتمع، پلیس، اورژانس ۱۱۵، هلال‌احمر و مسجد و پمپ بنزین فعال بودند و به سانحه‌دیدگان و در راه ماندگان خدمات‌رسانی خوبی صورت می‌گرفت اما پس از تخریب جاده با سیلاب، این مجتمع نیز تعطیل شده و به گفته‌ی پورحسینی، رئیس جمعیت هلال‌احمر شهداد، بخش زیادی از اموال آن نیز به سرقت رفته است. یکی از بزرگ‌ترین خساراتی که تعطیلی مجتمع به بار آورده، دور شدن اورژانس ۱۱۵ و امدادگران هلال‌احمر از این جاده است. پورحسینی به فردای‌کرمان می‌گوید: «در جریان تصادفات، وظیفه‌ی رهاسازی مصدومین را داشتیم و یک دستگاه آمبولانس هم به ما داده شد تا در مواقع نیاز، به اورژانس کمک کنیم. بعد از تخریب جاده و تعطیلی مجتمع، پایگاه هلال‌احمر در شهر شهداد مستقر شد. این بُعد مسافت تا محل وقوع حوادث در جاده، در کنار خرابی بخش‌هایی از مسیر، باعث شده که زمان رسیدن امدادگران به محل وقوع حادثه طولانی بشود و اگر مصدوم بدحال باشد، ممکن است تاخیر، باعث از دست رفتن جانش هم بشود. قبل از تعطیلی مجتمع اما امدادگران در ۷۵ کیلومتری جاده مستقر بودند و فورا به محل حادثه می‌رسیدند». او تاکید می‌کند که باید هرچه سریعتر این مجتمع راه‌اندازی شود.

جاده‌ی شهداد ـ نهبندان، ارتباط بین استان‌های کرمان، خراسان جنوبی و سیستان و بلوچستان را برقرار می‌کند و علاوه بر کامیون‌های حمل کالا و نفتکش‌ها، کشاورزان و بازرگانان شهدادی نیز از این مسیر استفاده می‌کنند. بعد از شکل‌گیری دریاچه‌ی لوت، گردشگران هم به کاربران این جاده تبدیل شده و حوادثی نیز برای آنان رخ داده است. مسیری که قرار بود شش ماه پس از سیلاب، ترمیم و بازگشایی شود، بعد از دو سال، هنوز به‌طور اصولی ترمیم نشده است. گفته می‌شود بخش‌هایی از آن که خاکی است، شن‌ریزی شده و تابلوهایی نیز نصب و سرعت‌گیرهایی ایجاد کرده‌اند اما وضعیت طوری است که رانندگان ناآشنا به مسیر، اغلب نمی‌توانند در محل رسیدن به سرعت‌گیرها خودرو را کنترل کنند و واژگونی و صدمات جسمی و جانی به بار می‌آید. پورحسینی به مکاتباتی اشاره می‌کند که با دستگاه‌های متعدد برای بازگشایی مجتمع رفاهی بین‌راهی داشته‌اند اما شرط بازگشایی، تامین زیرساخت‌ها و استقرار همه‌ی دستگاه‌هاست. پلیس اما گویا فعلا برنامه‌ای برای مستقر شدن در این محل را ندارد و در شهداد فعال شده است. دیگر دستگاه‌ها از جمله هلال‌احمر هم می‌گویند بدون حضور نیروهای امنیتی، امکان اینکه امدادگران به این محل منتقل شوند وجود ندارد. رئیس جمعیت هلال‌احمر شهداد می‌گوید: «وقتی که بخشی از جاده را سیل برد، تا حدود ۱۰ روز بعد، نیروهای ما در مجتمع ماندند به این امید که جاده هرچه زودتر ترمیم و بازگشایی شود اما وقتی اعلام شد که امکان بازگشایی فوری وجود ندارد، مجتمع را ترک کردیم و اکنون همه‌ی اموال آن به سرقت رفته و اگر نیروهای دستگاه‌های مختلف بخواهند برگردند، باید کلی هزینه کنند و در و پنجره و دیگر تجهیزاتی که به سرقت رفته را مجدد خریداری و نصب کنند». پورحسینی تصریح می‌کند که چنانچه زیرساخت‌ها تامین شود و نیروهای امنیتی نیز به مجتمع برگردند، در کمتر از ۲۴ ساعت، هلال‌احمر نیز در آن محل مستقر خواهد شد. جاده‌ی شهداد ـ نهبندان در عرصه‌ی بیابان جهانی لوت قرار دارد و علاوه بر تردد تاجران و کامیون‌های حمل بار، یکی از راه‌های دسترسی به لوت هم هست. زمانی که پرونده‌ی این بیابان برای جهانی شدن در دست بررسی بود، یکی از ایراداتی که کارشناسان یونسکو گرفتند همین بود که چرا این جاده از وسط عرصه‌ی بیابان عبور کرده است. آن زمان، دست‌اندرکاران با ذکر دلایلی از جمله نیاز گردشگران به دسترسی، این مسئله را توجیه کردند. بنابراین، به دلیل ضوابط و سخت‌گیری‌هایی که از سوی یونسکو وجود دارد، امکان گسترش این جاده و یا تغییر مسیر آن وجود ندارد و باید برای هر اقدامی، مطالعات کافی صورت گرفته و مجوز از پایگاه جهانی لوت اخذ شود. معین افضلی، مدیر پایگاه جهانی لوت در استان کرمان در این‌باره می‌گوید که از سوی اداره حمل‌ونقل و پایانه‌های استان، اخیرا طرحی مطالعاتی برای بازسازی جاده ارائه شده است اما پس از بررسی، مشخص شد که طرح نواقصی دارد و به سوالاتی از جمله اینکه مصالح مورد نیاز را از کجا می‌آورند و با عملیات عمرانی چه تاثیری بر کلوت‌ها می‌گذارد پاسخ داده نشده بود. بنابراین، طرح را برگشت دادیم و خواستیم جزئیات بیش‌تری از پروژه‌ی مدنظرشان را ارائه کنند. به گفته‌ی او، کارفرما قصد احداث جاده‌ی دیگری برای اتصال بین کرمان و دو استان همسایه ندارد؛ چراکه جاده‌ی جدید، به اعتبارات زیادی نیاز دارد و تامین آن از عهده‌ی استان برنمی‌آید. قصدشان اما اصلاح همین مسیر و ایجاد پل‌هایی در طول آن است تا با وقوع سیلاب‌های بعدی، مجدد جاده غرق و تخریب نشود. افضلی می‌گوید: «در یکی، دو نقطه از طول مسیر، پل‌هایی که در طرح دیده شده، به کلوت‌ها نزدیک است و ما باید حتما بررسی بیش‌تری داشته باشیم که تاثیر آن را بر کلوت‌ها ارزیابی کنیم». او نیز با اذعان به اینکه وضعیت فعلی جاده در قسمتی که سیل به آن صدمه زده، اصلا مناسب نیست، به حوادثی که در این قسمت رخ داده اشاره و بر اصلاح و ترمیم هرچه سریع‌تر آن تاکید می‌کند.

پروژهٔ خیابان تجلی همچنان کند پیش می‌رود؛

صاحبان کسب‌و کار در خیابان تجلی به ستوه آمده‌اند!

گروه جامعه: کسبه‌ی خیابان تجلی شهر کرمان از دست شهرداری به ستوه آمده‌اند. شهرداری که از اوایل اردیبهشت‌ماه به این خیابان آمده و پروژه‌ای تحت عنوان پیاده‌راه سازی را آغاز کرده، به گفته‌ی کسبه، کار را بسیار کند پیش می‌برد و هربار هم وعده‌هایی می‌دهد که بی‌سرانجام است. آن‌ها می‌گویند شهرداری روز اول گفته ۹۰ تا ۱۰۰ روزه پروژه را جمع می‌کنیم، دو ماه گذشته ولی پیشرفت کار آن‌قدر کند است که بعید است زودتر از یک سال آن را به پایان برسانند! روابط عمومی شهرداری کرمان خبری را روز گذشته منتشر و اعلام کرده که شهردار از این پروژه بازدید داشته است. کسبه می‌گویند شهردار را این روزها در این خیابان ندیده‌اند. او حدود ۲۰ روز پیش اما به همراه معاونش آمد و وعده داد که کار سرعت می‌گیرد ولی همچنان با سه، چهار کارگر و بیل و فرغون کار را پیش می‌برند.

به نقل از روابط عمومی شهرداری، سیدمهران عالم‌زاده شهردار، در بازدید اخیر خود گفته که پروژه تا دو ماه دیگر به پایان می‌رسد. یکی از مغازه‌داران قدیمی این خیابان به فردای‌کرمان می‌گوید که آن‌قدر شهرداری غیرمسئولانه کار را پیش می‌برد که حتی در ایام تعطیل نیمه‌ی خرداد هم پروژه را تعطیل کرده بودند در حالی که ما انتظار داریم در ساعات شب هم مشغول باشند که تا هرچه زودتر خیابان بازگشایی و کسب‌وکار ما از این وضعیت خارج شود. خضری یکی دیگر از مغازه‌داران خیابان تجلی نیز با انتقاد از سرعت پایین پروژه‌ی پیاده‌راه سازی خیابان تجلی می‌گوید: «حتی برای سیمان‌کاری محوطه‌ی کوچکی مقابل درِ خانه هم این تعداد اندک کارگر و ابزارآلات استفاده نمی‌کنیم که شهرداری در این پروژه‌ی نسبتا بزرگ استفاده می‌کند». او با بیان اینکه شهرداری پروژه را دست‌کم گرفته و نسبت به گرفتاری‌هایی که برای ما کسبه ایجاد کرده، بی‌توجه است، ادامه می‌دهد: «در بازدیدی که حدود ۲۰،۲۵ روز قبل آقای عالم‌زاده شهردار از این خیابان داشتند، قول دادند به‌صورت مکانیزه کار را پیش می‌برند و تعداد نیروها را افزایش می‌دهند ولی مطلقا هیچ تفاوتی نسبت به گذشته در کارشان ایجاد نشده است».

این مغازه‌دار می‌گوید: «چنین پروژه‌ای را اگر در شهرهایی مثل اصفهان یا یزد بخواهند اجرا کنند نه ۹۰ روز بلکه ۷۰ ، ۸۰ روزه تمامش می‌کنند تا مزاحمتی برای مردم ایجاد نشود. شهرداری کرمان اما کم‌کاری می‌کند و اهمیتی نمی‌دهد کسبه کارشان به حالت تعلیق درآمده و در این شرایط کرونا، صبح تا شب دارند گردوخاک استشمام می‌کنند».

رویداد

رئیس سازمان غذا و دارو خبر داد

ورود اولین واکسن ایرانی کرونا به بازار

گروه جامعه: رئیس سازمان غذا و دارو با اشاره به روند تولید واکسن‌های ایرانی کرونا از ورود اولین واکسن ایرانی کرونا به بازار مصرف خبر داد و اظهار امیدواری کرد که ظرف چند روز آینده واکسن دوم هم مجوز مصرف عمومی را دریافت کند.

به گزارش ایسنا سراسری، محمدرضا شانه‌ساز، بیان کرد: «حاصل تلاش ۱۵ ماه گذشته‌ی محققین، صنعتگران و همچنین همکاران ما در سازمان غذا و داروی وزارت بهداشت به ثمر نشسته و اولین واکسن ایرانی وارد بازار مصرف شده است. تزریق این واکسن هزینه‌ای برای افراد نخواهد داشت و رایگان است».

وی در ادامه با اشاره به این‌که چهار واکسن دیگر در نوبت اخذ مجوز از سازمان غذا و دارو برای مصرف عمومی هستند، افزود: «تزریق عمومی واکسن کووایران برکت آغاز شده است. در واقع بعد از حصول اطمینان از کیفیت، اثربخشی و نداشتن عوارض خاص و نگران‌کننده، مجوزهای لازم را دریافت کرده‌ایم و امیدواریم ظرف چند روز آینده واکسن دوم هم مجوز مصرف عمومی را دریافت کند». شانه‌ساز ادامه داد: «همه‌ی پلتفرم‌ها و روش‌هایی که برای تولید واکسن‌های کرونا در دنیا از آن‌ها استفاده می‌شود در کشور ما توسط محققین و دانشمندان در حال استفاده است. ما در دنیا جزو کشورهایی هستیم که به موازات تکمیل مدارک مربوط به مطالعات بالینی، زیرساخت‌های تولید واکسن در کشورمان به سرعت در حال انجام است و امیدواریم تا پایان تابستان حداقل ماهیانه ۱۰ میلیون دوز واکسن داخلی تولید کنیم».

وی با اشاره به این‌که ما حداقل امسال هفت تا هشت تولیدکننده‌ی واکسن خواهیم داشت، درباره‌ی میزان تولید و توزیع واکسن‌های داخلی بیان کرد: «در خرداد ماه یک میلیون دوز واکسن کووایران برکت تحویل داده شده است و ظرفیت تولید از تیرماه به سرعت افزایش پیدا خواهد کرد و امیدواریم در ماه‌های تابستان حداقل ۱۰ میلیون دوز در ماه تولید داشته باشیم. اولویت اصلی بر اساس اولویت‌بندی‌هایی است که همکاران ما در معاونت بهداشتی وزارت بهداشت اعلام کرده‌اند، اما اگر گروه‌های دیگر به تعداد بیشتری نیاز داشته باشند به آن‌ها اجازه داده‌ایم میزان بیشتری را در اختیار قرار دهند».

وی با تاکید بر این‌که واردات واکسن را متوقف نکرده‌ایم، اظهار کرد: «از واکسن‌های خارجی که موفق شدند و سازمان غذا و داروی وزارت بهداشت و کمیسیون قانونی مجوزهای لازم را دریافت کردند استفاده می‌کنیم». وی در مورد آخرین اخبار از واکسن تولید مشترک ایران و کوبا (پاستوکووک)، گفت: «فاز سوم مطالعات بالینی در کشور ایران و کوبا به صورت همزمان در حال انجام است و بیش از ۳۰ هزار نفر از هموطنان ما این واکسن را دریافت کرده‌اند. خوشبختانه نتایج بسیار خوبی گزارش شده است و این واکسن در مورد ویروس‌های آفریقای جنوبی و برزیلی که انواع قوی ویروس کرونا هستند اثربخشی و ایمنی‌زایی قابل قبولی داشته است. امیدواریم طی چند روز آینده اجازه‌ی مصرف عمومی این واکسن هم از کمیسیون قانونی ساخت و ورود سازمان غذا و دارو صادر شود تا این واکسن هم مانند واکسن کووایران برکت به مصرف عموم برسد».

مدیرعامل شرکت گاز کرمان:

امسال گازرسانی به ۵ شهر و ۱۸۶ روستا را در برنامه داریم

گروه اطلاع‌رسانی: مدیرعامل شرکت گاز استان کرمان گفت: «شرکت گاز در نظر دارد در سال ۱۴۰۰ به پنج شهر و ۱۸۶ روستا در سطح استان گازرسانی انجام دهد».

به گزارش روابط عمومی شرکت گاز استان کرمان، منوچهر فلاح بیان کرد: «در سال ۱۳۹۹ بیش از ۹ هزار میلیون مترمکعب گاز طبیعی جهت مصارف خانگی، تجاری و صنعتی در سطح استان به‌صورت پایدار توزیع شده